

TALLINNA POLÜTEHNIIK

TPI PARTEIKOMITEE, REKTORAADI, KOMSOMOLIKOMITEE JA AMETIÜHINGUKOMITEE HÄÄLEKANDJA

Nr. 32 (959)

Reede, 26. oktoober 1979

XXXI aastakäik

PARTEIKOMITEES

Istung toimus 18. oktoobril.

- Ühiskondlike erialade teaduskonna tööst 1978/79. õ.-a. ja edasistest ülesannetest rääkis dots. T. Härm.
- Kokkuvõtte parteigruppide ja -organisatsioonide aruande- ja valimiskooleskute läbiviimisest tegi L. Vambola.
- TPI ametiühingukonverentsi ja komsomolikonverentsi ettevalmistamisest andsid informatsiooni T. Tiikma ja P. Žukovets.

TÄHELEPANUKS!

Esmaspäeval, 29. oktoobril on aulas

TPI komsomoliorganisatsiooni
XXIII ARUANDLUS-VALIMISKONVERENTS

Algus kell 10.00

Delegaatide registreerimine algab kell 9.00 fuajees.

ELKNÜ TPI KOMITEE

AVK-d

Möödunud nädalast alates toimud teaduskondade komsomoliorganisatsioonide aruandlus-valimiskooleskud.

T-teaduskonna kooleskul 22. oktoobril viibisid teaduskonna dekaan dots. J. Toomaspoeg, kasvatusprodekaan H. Reisenbuk ning komsomolikomitee sekretär R. Vihvelin.

Teaduskonna komsomolikomitee sekretär M. Poom rääkis õppeaastast ja distsipliinist, stipendiumide määramisest ja muudest muretekitavatest probleemidest. Oppesektori juhataja M. Jeret tegi kokkuvõtte möödunud semestrist. Orgtöösektori juhataja U. Hillelaid rääkis komsorgi päevikutest. Spordisektori juhataja M. Parv püüdis lahata küsimusi, miks ei ole sport tudengite seas enam pop. Kultuurisektori juhataja U. Tuul juhtis tähelepanu tudengitaidlusele nii instituudis kui suvel malevas. Dekaan J. Toomaspoeg tundis rõõmu teaduskonna kommunistlike noorte aktiivsusest ja tegi ettepaneku võtta enama tähelepanu alla nooremate kursuste juhendamise.

L-teaduskonna kooleskul oli 23. oktoobril. Lühinfo sellest andis ANDRES ALLIKMÄE.

Teaduskonna komsomolikomitee sekretär V. Alango rääkis büroo tööst, üldisest olukorrast teaduskonna komsomolielus: kahjuks peab komsomolibüroo liikmeskond raiskama energiat selleks, et tagant sundida laisku komsorge, kannatab sisuline töö, meie üliõpilaselu kannatab passiivsuse all, vähe on algatust altpoolt, uueotsinguid, spontaansust. Siin tuleks enam tähelepanu pöörata esmakursuslastele. Sõna võtsid oppesektori juhataja U. Hiire, olmesektori

REKTORITE NÕUKOGUS ARUTLUSEL KÕRGGKOOLIDE AJALEHD

Rektorite Nõukogusse, nagu ütlev nimigi, kuuluvad meie vabariigi kõigi kuue kõrgkooli rektorid. Arutatakse kõrgkoolielu pakilisi probleeme. Üle kogu Liidu tegutseb 89 analoogilist nõukogu. Rektorite Nõukogu on ühiskondlik organ, ideede generaator, analüüsi ja ettepanekute tegija. Nii ütlesid ka sellel kooleskul Rektorite Nõukogu esimees TRÜ rektor prof. A. Koop, kes rääkis üleliidulisest rektorite nõukogude kokkulekust, ja Rektorite Nõukogu teaduslik sekretär I. Gräzin, kes võttis kokku nõukogude läinud-aastase plaani ning kõneles tänavastest tõsuundadest. Seda-korda olid arutluse vabariigi kõrgkoolide ajalehed.

Pikemalt avaldas oma arvamust kõrgkoolilehete kohta TRÜ ajakirjandusprofessor

juhataja E. Rõõmus, ühiselamusektori V. Jaasemaa, prodekaan A. Annus ning P. Žukovets komsomolikomiteest.

E-teaduskonna aruandlus-valimiskonverents sai teoks 24. oktoobril. Info tõi selle kohta TP-sse TIINA LÕHMUS (E-teaduskonna komsomolibüroo liige).

Teaduskonna komsomolikomitee sekretär Rein Annuser tegi etteheited laiskadele rühmakooleskudele. Leiti vähend laiskusest lahtisaamiseks — stipendiumi arvotmine. Tiina Lõhmus helts tulevastele ehitusinseneridele ette ilgset passivsusust EUE suhtes. Kurvad faktid: 900-st E-teaduskonna tudengist malevas 124, neist meelritena 62. Teaduskonna parteisektär Vladimir Segerkrantz märkis, et komsomolibüroo ei tehta ehitajate seas veel suurimalt kõrgkoolile väärtisel tasemel. E-teaduskond oli komsomolibüroo TPI punane latern. Omapäraselt suhtuvad EUE-sse E-teaduskonna õppeajad: alles siis tulevad nad üritust tõsiselt toetama, kui malevas saab korda distsipliin, jäävad ära loomisid. Rein Annuseri lõpukõne mattus aplausi, üksmeelselt arvatult, et üritus oli hästi korda läinud.

K-teaduskond pidas oma konverentsi eile, 25. oktoobril, info sellest lehte kahjuks enam ei jõudnud. M- ja A-teaduskondadest ülevaade meieni ei jõudnud, jäägu see komsomolibüroode südametunnistusele.

Teaduskondade sekretärid: mehaanikateaduskonnas AIVAR KOPLIMETS, elektroenergeetikateaduskonnas JÜRI EDUR, majandusteaduskonnas SYLVIA NEI, elektroautomaatika-teaduskonnas URMAS HIIRE, ehitusteaduskonnas ENN VAHER, keemiateaduskonnas THU VELLENDI.

Komsomolikomitee pressisektori juhataja PILLE-TRIIN MIHELSON

J. Peegel. Ajakirjandusteooria vaatevinklist lähtudes on väikestel ajalehtedel rida vajaka-jäämisi: sageligi kenad plaanid ajab segi nn. isevoolumaterjal, mille voolu toimetused ei oska peatada, uudise pähe pakutakse seda, mis tegelikult uudis pole (kursuseõhtud ja sügisesed kartulilood), õppejõudude osa lehtede veergudel võiks olla suurem, väike on ajalehete integreeriv osa kogu kollektiivi sisuliste ülesannete lahendamisel, puudus on teravast asjalikust nimedega kriitikast. Ei ole toimetuste ranget kätt pikkade lugude lehteminekut takistamas — lehed väikesed, aga terved tina-okeanid laiutamas. Rohkem tähelepanu vajab ajakirjandus-žanride mitmekesistamine, lähedusprintsipi, kultuuritemaatika, hea üliõpilasnal. («Praegu meie kõrgkoolilehti vaadates

(Järg 4. lk.)

PAIDE-mail

Kui juttu tuleb Paide rajooni kohast teiste meie vabariigi maarajoonide hulgas, ilmneb enamasti, et meie rajoonist on levinud üldine ettekujutus kui ühest suuremast. Olen korduvalt kohanud imestust, kui selgub, et Paide rajoon oma veidi üle 2600 km²-se pindala ja 42 tuhande elanikuga on 15 maarajooni hulgas alles 9. kohal, jäädes suurimaist maha ligi kaks korda. Küllap on väärtuslik tekinud meie rajooni inimeste tulemusriikka töö põhjal.

On tõsi, et meie rajooni põhiliseks majandusharuks võib pidada põllumajandust. Kui lisada, et lõviosa tööstustoodangust annab põllusaadusi ümbertöötlev tööstus (eeskätt liha- ja piimatööstus, aga ka leiva- ja piiritustööstus), siis on mõistetav, miks me peame tähtsaimaks just põllumajandusliku tootmist. Peamiste põllumajandussaaduste tootmisel ja riigile müümisel annab Paide rajoon umbes kümnenädiku ENSV kogutoodangust. Arvestades aga kogutoodangut ühe inimese kohta, on meil intensiivsus maarajoonide hulgas suurim.

Sotsialistlikul suurtootmisel on põllumajandus suuresti muutunud oma tehnilise arengu, ulatuse ja tulemuste poolest. On teada, et Järvamaal oli 1948. a. üle 9000 talu, neist ligi 1500 ilma hobuseta. Saagiks saadi taludes sel aastal alla 15 tsentneri teravilja ja 131 tsentnerit kartuleid hektaril. Sama aasta lõpul oli aga loodud 46 kolhoosi ning aasta hiljem juba 209 kolhoosi. Edasine areng läks majandustegevuse ja järkjärgulise suurenemise teed. Praegu on rajoonis 20 suurmajandit, neist 15

PÕLLUMEHE SÜGIS

kolhoosi ja 5 sovhoosi (sealhulgas 2 sovhoostehnikumi). Suurimad majandid on Lenini-nimeline kolhoos (üle 14 700 ha), Aravete kolhoos (üle 13 000 ha) ja «Leninliku Tee» kolhoos (üle 11 700 ha).

Missugune on siis meie «keskmine» majand? Üldsuurus on tal 8400 ha, sellest haritavat maad 4200 ha keskmise boniteediga 50. Majandis on 3055 veist, neist 1130 lehma, ja 4200 siga. Ligi 380 töötaja käsutuses on energeetilis võimsusi (traktorid, autod jt. masinad) 15 800 hj ja elektrimootoreid 2500 kW. Majandi rahaline sissetulek on üle 3 miljoni 225 tuhande rubla.

20 aastat tagasi, s. o. siis, kui kolhoosid olid napilt 10 aasta vanused, andsid meie lehmad piima igakuks 2814 kg aastas ning rajoon müüs riigile 2180 tonni liha. Nüüd on saavutatud lehma keskmine piimatoodang parimal aastal 4133 kg ja liha riigile müük on kasvanud kuni kümme korda. Kõva töö väljendub ka kõvas palgas. Möödunud aastal oli kolhoosniku keskmine päevatasu 10,62 rubla, kusjuures traktoristidel ja lüpsjatel ligi 12 rubla.

Viljakamaks on muutunud põlludki. Käesoleva aasta saagimurid on teraviljal 30,5 ts/ha. Need tulemused ei ole kaugelki parimad seniolnuist. Kõige saagirikamatel aastatel on teravilja saadud 35—36 ts/ha ja kartuleid üle 230 ts/ha. Tänavu olid kõrgeimad teraviljasaagid Lenini ordeniga «9. Mai» kolhoosis (38 ts/ha), Türi nädissovhoostehnikumis (33,9 ts/ha) ja Lenini-nimelises kolhoosis (33,1 ts/ha). Kartuleid saadi kõige rohkem «9. Mai» kolhoosis (240 ts/ha), Kirna kolhoosis

(235 ts/ha) ja Türi nädissovhoostehnikumis (229 ts/ha).

Väga oluline meie põllumajanduse põhilise kaubatoodangu — loomakasvatussaaduste tootmisel on omatoodetud söötadega varustatus. Mitmete söödaliikide (silo, kuivsilu, rohukuivised) varumisplaanid ületasime, ja nüüd on meie loomakasvatuse söötadega poolteist korda paremini kindlustatud kui eelmiseks talveks. Esimesi tulemusi on see juba andnud, piimatoodang hakkas septembri algusest järjekindlalt ületama eelmise aasta taset.

Põllumajandustööde eripäraks on see, et kevaditi, eriti aga sügiseti kuhjuvad kiired äratagemist nõudvad tööd suurel hulgal lühikesele ajale. Siis on põllumees hädas, sest nii inimesi kui masinad on napilt. Kui ilm ka veel nõõgib (meenutagem eelmist sügist!), nõuab valminud saagi kogumine ja hoitulepanek ränka vaeva. Abi linnast on sel ajal teretulnud ja iga töökas kätepaar tünuga vastuvõetud. Üldiselt kõrge hinnangu on pälvinud Tallinna Polütehnilise Instituudi üliõpilased meie majandites tehtud kohusetundliku töö eest. Nii möödunud kui tänavuse aasta sügistööde kõrghooaja järel majandijuhate arvamuste järgi koteeritakse just TPI-st tulnud abilisid kõrgeimalt. Arvan, et selline hinnang on kiituseks TPI-s tehtavale kasvatus tööle ning selle kõrge taseme tunnistuseks.

Küllap annab TPI ja Paide rajooni koostööleping veel palju mõlemal pooli rõõmustavaid tulemusi.

EKP Paide Rajoonikomitee II sekretär HEIKKI GROSS

10.XI — 10.XII

raamatunäitusi, informiine jt. raamatuvõitlusi.

TPI Teaduslikku Raamatukogu kasutab üle 12 000 lugeja. Lugejaks on 98% üliõpilastest, 97% õppejõududest ja teadureist ning 91% teenistujast. Ligi 1000 lugejat on raamatukogul teistest teadusasutustest ja ettevõtetest.

1978. a. sai raamatukogu kahekordseks miljonäriks — köidete arv raamatufondides, samuti lugejate aasta jooksul laenutatud trükiste arv ületasid 1 miljoni.

Raamatukogu on oma fondide, kasutamiskorra, bibliograafiaalaste teadmiste ja raamatuvõitluste propageerimiseks avaldanud mitmeid eri väljaandeid. Aeg-ajalt on vastavaid kirjutiisi ilmunud «Tallinna Polütehnikus». Siiski pole kõigile lugejatele selged need võimalused, mida meie raamatukogu lugejatele pakkuda saab.

On üliõpilastel, kes arvavad, et raamatukogu Mustamäe hoonest ei saa kirjandust koju laenata, samuti ka neid, kes sinna tulevad õpikuid koju laenama. Selgituseks olgu öeldud, et õpi-

kute koju laenamine on Lai t. 5 asuva õpikute osakonna ülesandeks, Mustamäe hoonest on kõiki õpikuid olemas väikeses eksemplaride arvus ja neid antakse ainult lugemissaalis kasutamiseks. Mustamäe hoonest paiknevad raamatukogu teaduskirjanduse fondid: ajakirjade fond täielikult ning viimase 20 aasta jooksul ilmunud käsiraamatud, monograafiad ning tootmis-tehniline kirjandus. Vaneimate teaduslike raamatute fond asub Lai t. 5 hoonest, kuid lugejatele tuuakse soovitud raamat Mustamäe järgmise päeva kella 15-ks. Mustamäelt saavad üliõpilased teaduslike raamatuid ka koju laenata, välja arvatud viimase 3 aasta jooksul ilmunud raamatud, mida raamatukogus on vaid 1 eksemplar.

Paljud lugejad ei tea, et meie raamatukogus on küllalt soliidse suurusega ilukirjanduse kogu (ca 20 000 eks.), mida täiendatakse kõigi ENSV-s ilmutavate uute ilukirjanduslike väljaannetega. Venekeelset ilukirjandust muretsetakse valikuliselt.

Sellel kuul on kavas avaldada «Tallinna Polütehnikus» mit-

(Järg 4. lk.)

TEADMISEKS!

Raamatukogu üldlugemissaali Mustamäe Ehitajate tee 5 ja lugemissaali ühiselamus nr. 2, Akadeemia tee 7 ning Kopli, Kallini 101, saab külastada ainult 1979/80. õppeaastaks pikendatud lugejapiletiga.

LASTEVANEMAD!

Kutsume teid lastega tantsima ja muusikat kuulama pühapäeval, 28. oktoobril kell 12 aulasse. Esinevad Tallinna Muusikakooli noored pianistid, viiuldajad ja laste lauluansambel. Seltskondlikus osas tantsime, mängime ja malustame. Osavõtumaks 30 kopikat. Lastetöö komisjon

Ainult väga tugev organisatsioon nagu EÜE võib endale lubada luksust laulda põhja oma allveelaev ja tõsta lauljad siis pjeedestaalile.

EÜE allveelaev põhjas? Seda ei tunnista ometi keegi. Kuid EÜE võib põhja minna. Must jõuk ongi EÜE-d juba põhja poole tõukamas. Midagi on meie malevasüsteemis viltu, midagi, mis inimesed EÜE-st ära musta jõuku meelitab.

Järgnevalt mõned mõtted, mis küsitud, kuulud ja kirja pandud **ANDRES PALINGU** (Põhja regiooni komandör), **IGOR PIHEL** (Tallinna regiooni komandör), **MART RAIGI** (Tartu regiooni komandör) ja muude malevategelaste käest. Püüdsin esile tuua võimalikult rohkem malevat puudutavaid probleeme, sellest ka võib-olla kiirevõitu hüplemine ühelt teemalt teisele. Aga midagi välja jätta ka ei osanud.

Alustagemgi sellest KURIKULSAST MUSTAST JÕUGUST.

Malev kaotab seeläbi 100–200 väga toredat ja aktiivset inimest. Sinna lähevad hakkajamad, kes organiseerivad kõik ise. Teevad lepingu, otsivad elamise, hoolitsevad söömise eest. (EÜE-s on selleks staap. Rühm ainult nõuab.) Mustal jõugul jääb ära tühi töö paberitega jäändamisel ettevalmistus- ja aruandlusajal. Jäävad ära tülikad nimekirjad, dekanaadi ja arstiload, joograafikud jne. Jõuku ei ole vaja raamatupidajad päeviku jaoks. Jõugu juhtkond ei pea bluffima komisar- ja meistrispetseri nimel. Kui ära jätta meistrispetseri, ei juhtuks muud midagi, kui et EÜE näitavud kuivaksid kokku. Hoobilt. Ja ehitusmontaazitööde mahud läheksid reaali-ridesse. Staabid ei peaks bluffi vastu võtma ja seda enda äranaemise järgi veelgi suuremaks bluffima.

Kuid elu mustas jõugus samal ajal ei erine ju millegi-

peale võtma, peaksid olema filtriteks, mis kogu kupatust rühmani välja ei lasegi.

On hulk kodanikke, kes on kohale pandud selleks, et EÜE-le õigel ajal päästev õlekõrreke ulatada. Nimelt astub suvekuudel ametisse

SUUR HULK FUNKTSIO- NÄÄRE.

Rühmaolu on ju teadagi juhtkonnast. Aga milline ta on, kui õiget juhti pole, sai näha Põhja ja Tallinna regioonid. TPI-s ei ole konkurentsi ei funktsionääride ega rühma pürgijate vahel. Maleva komplekteerimisarv jääb täitmata, funktsionääre tuleb tikutulega taga otsida. Ja ega seda EÜE-d väga südameasjaks peetagi. Vaid sügisel tehakse kokkuvõtteid ja uhkustundega nenditakse, et EÜE ridades töötas kõige rohkem üliõpilasi Eesti suurimast kõrgkoolist.

Teisiti näib olevat asi Tartus. Juba komsomolikomitees on inimesed, kes malevaga tihedalt seo-

Oo, me kallis EÜE!

mehi paremini tundma õppida ja nende omadusi välja selgitada, peaks alustama juba novembris. Aga siis pole veel kellegi suveplaan teatud.

Interrühmadega on samuti vilets olnud, kaader nõrk, üritused ja vaba aja veetmine jäävad lahjaks. Ka siin on raskusi funktsionääride leidmisega. Kes on nõus, seda hoiu nagu silmatera. Teist meest asemele võtta ei ole kuskilt. Suvel aga selgub, et rühmajuht on maleva jaoks null, ei saa rühmaolu korraldamisega hakkama. Selgi aastal tuli maha võtta kahe rühma juhtkonnad, kes olid lausa abitud. Mis parata, kui mees on teinud 40 inimese suhtes suisa kuriteo — rikkunud nende malevasu. Jääb üle õlgu kehitada ja öelda: «Jumal tänatud, et veel sellegi mehe saime.»

TPI-s on maleval lastud minna isevoolu teed. Plaanid on küll suured, kuid ikkagi tundub, et kogu komplekteerimine on stiihiline.

Enam ei ole selliseid mehi, kes valutaksid südant tipi maleva hea käekäigu eest. Moodustatakse küll komsomolikomitee EÜE sektor, kes peaks asjades paika panema, kuid näiteks eelmisel kevadel piirdus malevasse minejate kontakt sektoriga perfo toomise- viimise ja allkirjate andmisega. Funktsionäärid pidid käima veidi tihedamini, puhastama oma rühma ei tea kust sigenud perfodest. Vabadus kõiges, ka komplekteerimises! Tuleb ikkagi usaldada rühmakomandöri, kes vaatab, millise jüngri eest ta suvel vastutama hakkab. Tudengil tuleks enne komandöri sidet pidada ja alles siis perfo ära anda.

EÜE sektori ja malevlaste kontakti näitab seegi, et Tartu piirkonna insenerid on TRÜ komsomolikomitees omad inimesed, kuid TPI tudengid ei tea sedagi, kes meil EÜE-ga tegeleb. Informatsiooni ja reklaami on niivõrd vähe. Meie EÜE sektor peab ainult kindlustama, et TPI kontrollarv oleks täidetud ja EÜE oleks meistrite ja inseneridega varustatud. Nõutavad on ainult veel piirkonna inseneride kohad. Lõpliku valiku teevad regiooni mehed. Kuigi küsitluste põhjal on teada, et

KOIGE AUTORITEETSEM ISIK RÜHMAS ON MEISTER,

ei ole ka see koht tegelikult pop. Meistrite arv saadakse täis tänu fiktiivsetele perfodele. TPI-s oli vaja 117 meistrit ja neid andis inseneriteenistuse liikmel Oleg Krjukovi tõesti taga otsida. Kõigepealt tuli ehitustehnoloogia kateedrist uurida, kuidas ja kuhu on üliõpilased praktikale suunatud. Ka TE erialalt sai üliõpilasi meistriteks värvatud. Aga hiljem tuli lihtsalt käia ringi mööda ühiselamu ja otsida lihtsameelseid, kes oleksid nõus meistriks minema. Ehitusteaduskond on oma ligi 900 üliõpilasega üsna suur, lisaks veel ehituse ökonomika eriala majandusest, kuid ikkagi hakkab ehituserialaste meistrite osatähtsus malevas langeda. Taoline kokkukorjamine seab küsimärgi alla meistrite kompetentsuse.

On ammu juttu tehtud, et kolmanda kursuse ehitajatel on vähe teadmisi ja kogemusi. Aga kust need tulevad? Malevameistri kogemused peavad tulema ju ikkagi malevast. Aga esimesel aastal on kuu aega geodeesia praktikat, malevasse ei saa. Teisel aastal kuu aega ehitusmasinate praktikat, malevasse ei saa, eeskirjad ja dekanaat ei luba. Partisaanitseda ei tohi. Ja noortuke ehitaja veedab oma augustituu maasikaid rovides. Tuleb kolmas suvi ja osa rühmast saadetaksegi tootmispraktikaga malevasse meistriteks. Nii võib sellele kohale sattuda kodanik, kes pole üldse müüri ladunud ega betooni visanud. Tal on suured teadmised 5-korruselise tööstushoone montaaziks vajalike tornkranade valmistamiseks.

Kurb oli vaadata meistrit, kes oli esimest aastat malevas üldse ja keda kabeaastase malevastaaziga arst juhendas... Joograafik peab aga olema vormistatud korraldikut, kuigi see ei kajasta mitte midagi.

Talvel püüti läbi viia funktsionääride õppused. Need, kes läksid malevasse juba mitmendat aastat, teadsid, et uut seal midagi ei kuule. Esimest aastat malevasse pürgijad, rumalad nagu nad olid, läksid kohusetundlikult iga kord kohale, lootes, et vanemad ja kogenumad

staabimehed midagi asjalikku räägiksid. Aga ei. Loetakse vaid mõnest raamatust ette OT ja sanitaarhügieeni nõudeid (millest kohapeal niikuinii ei saa kinni pida). Meistritele on see mitte just eriti vajalik ja komandörid kuulevad seda kõike veelkord Viljandi seminaril. Meistrite ainus soovitus — vaadake, kuidas ise saate.

KOKKUTULEKULE TULLAKSE,

et näha teisi rühmi, tuttavaid, teha sporti ja näidata end teistelegi. Oodatakse lauluvõistlust ja tahetakse näha taidlust. Kui küsisin selle aasta malevlastelt muljeid Kehtna kokkutuleku isetegevuse kohta, vastasid paljud: «Midagi ei oska öelda. Ma lihtsalt põgenesin seal ära.» Ja nad ei teinud valesti. Need emotsioonid, mida saadi sõpradega telgi juures tina pannas ja vaimukalt malevasuvest vesteldes, olid enam väärt, kui ümmarguseks lihvitud kavad kombinuuris. Enam jäid kindlasti meelde regiooni kokkutulekud, mis olid südamlukud. Nii said need rühmad, kellel oli, mida öelda, anda impulsi teistelegi. Edasi mõtleme selleks. Kuhu on jäänud see üliõpilasevaimus, millest räägivad auväärsed professorid? Kas saab mingit vaimust ammutada tüüpest segumasinanaljast või väitest, et OT instruktor on loll?

on malevas õudselt tore... šall-lal-laa...

Tuleval aastal võiks eeskujuks võtta mingi laulukonkursi juhendi. Kõigepealt kohustuslik laul ja teiseks laul kogumikust «Laulge kaasa!» Kui toredad on sellised kohustuslikud laulud, näitas Kehtnas Ranna rühm, saades veel eripreemia. Ka kohustusliku taidluskava saab välja otsida — kuulata 7.40 nalju. Muret jääb jälle vähe-maks. Et tule kedagi tülitada allkirja pärast ja kokkutulek läheb nagu mööda nõori. Jäävad ära ka igasugused pretseeditud juhtumid, nagu Kehtna kõige malevalikum üritus, EÜE taidluse matlus. Selle tegi Kärstna rühm ja sängitas varalahnunu Kehtna põldude kohevusse muidu. Tartu piirkonnas tunnustati Kärstna kava parimaks. Kokkutulekul selgus, et need mõtted Kehtnasse ei kõlba. Mitu malevat meil siis eksisteerib? Rühm, kes oleks lava mitmest esinenust hoopis kasulikumat kasutanud, sal publiku alles pärast, malevataidluse matustel. Matuste lõpetuseks lauldi koos kurblikku «Saaremaa valssi.»

Veel hirmus oli vaadata, kui malevaalilt ca 700 inimest tõmbab lõuga või kõverdab käsi malevakepsu eest. Kaks näitsikut oleks võinud sinna peale ka saavutatud tagajärje kirjutada.

Kurvastusega nenditakse, et malev on ainus üliõpilaseorganisaatsioon, mis ühendab meie vabariigi tudengid. Samuti on malev jäänud ainsaks tegeliku omavalitsuse realiseerimise kohaks. EÜE on praegu organiseeritum üliõpilasiikumise vorm. Igal liikumisel on ka omad juhid, antud juhul kesksstaabi me-

△ Töö lausa lendab malevlaste tugevais käsis.

poolest tavalise rühma elust. EÜE tugevad traditsioonid on need, mis lubavad mustadel jõukudel vaevata eksisteerida. Juhatus, et mustade jõukudega olid majandid rohkem rahul kui EÜE omadega. Partner on rahul, üliõpilased on rahul, lemmad-sead, kes endale katuse pea kohale said, on samuti rahul. Majandit ei lüpsa staabid ega laupäevakud. Saaremaal tegutses neli EÜE rühma ja kaheksa musta jõuku... Paneb mõtlema. EÜE süsteem peaks muutuma siiski kuidagi paindlikumaks. Vaimustus ja austus EÜE vastu taandub pahatihti bürokraatia ja ettekirjutuste taha.

EÜE võib tõesti varsti lihtsalt ära uppuda. Jaa-jaa,

PABERISSE.

On olemas vetelpääste, kuid paberipäästeks on vaid suured prügikorvid, mis küll keerisest välja ei tõmba.

Kõige suurem uputaja on muidugi see õnnetu rühmapäevik. Et selles vihikus võib tavaliselt uskuda ainult osa rühmanimekirjast ja firmat, kellega leping tehtud, teavad kõik — keskstaabist lihtlikmeteni välja. Aga ikka ulatatakse rühmakomandöridele see maleva avamisel naeratusena kätte ja pannakse südamele selle korralik täitmise.

Et rühmapäevikut korras hoida, peavad tähtsajad raamatupidamisalased teadmised. Näiteks kui komandör oleks teise kursuse mehhanikaüliõpilane ja esimest aastat funktsionäär, siis ta lihtsalt ei saa päevikuga hakkama. Peab sisse seadma veel ühe funktsionääri staatus, rühma raamatupidaja. Ja tööd jätkuks tal iga õhtul küllaga. Ainus korrasolev rühmapäevik oli Aruküla rühmal, kus komandör juhtus olema raamatupidamise erialal. Seega komandör-raamatupidaja. Kas nii, et kui päevik ja paberid kaenlas, oled hea mees? Aga ära saadki kannatada paber kõlke ja lausahtlud kannatavad jälle pabereid. Igal aastal tuleb neid juurde. Staabid peaksid esimese löögi enda

△ Nii maeti maleva taidlust.

Autori fotod

Regioonide komandörid võrdlesid oma ja Kehtna kokkutulekut eriti isetegevuse seisukohalt.

Isetegevus? See oli hirmus. Algul kohe ei saanud arugi, mis seal laval toimub. Jubedusega jäin ootama, mis edasi tuleb. Hea mulje jäi Tartu regiooni kokkutulekust. Nii palju ja häid kavu pole ammu näinud. Väga tore oli lauluvõistlus. Uued laulud Kuldre, Valgjärve, Kärstna, Kurepalu — jäidki selle suve lauludeks. Meeldejääv oli kindlasti tõrvikutega rongkäik. Puudu jäi kokkutuleku naelast, mis ergutavaks ja oluks omanäoline. (Eelmine kord oli selleks jalgrattaralli.)

Põhja regiooni kokkutulek oli suurest kokkutulekust veelgi halvem. Taidluskavades kummitab fantaasiavaegus. Tavaliselt tõmmatakse selleid asju, millest ei ole otsesest vastutööki oodata. Tundub, et mõtet ei otsitagi, üliõpilaste näod publiku hulgas elavnevad alles pärast laval öeldud-tehtud roppusi.

Tallinna regiooni kokkutulek oli õnnestunud. Kõik laabus plaanikohaselt. Sport hästi organiseeritud, rahvas löi kaasa. Ohtul vaadati isetegevust. Nimelt just vaadati, sest Tallinna publik oli nagu kuskilt pidulikult koosolekult saali tõstetud. Kavu jälgiti kombekalt ja plaksutati seal kus vaja.

Väinamere kokkutulek läks korda tänu just rahvale, kes igal pool ja kõike kaasa tegi. Vaadati läbi 14 kava. Neist tunnustati lava-kõlblikuks 9. Viimased neist olid juba hirmuga vaadatavad. Huvitav, millised olid need viis, mis kõlbmatuks tunnustati.

Kehtnas oli parem kui regiooni kokkutulekuil vaid Säde kava. Teise kooosisuuga oli see loomulik ja nauditavam. Sellest sai Kehtnas aru ka Järvekandi, kes kippus regiooni kokkutulekule Säde rühma esituse mõningaid nüansse pilama. Paroodeerida sellise mõtte ja professionaalsusega esitust??

Järeldub, et keskstaap vist ei olegi huvitatud kokkutuleku kordaminekust, vaid püütakse korraldada tipp-lopp paraad kokkutulekule tulnud külaliste ees. Milleks me siis üldse kokku tuleme, kui kõik on juba ette ümmargune ja sile. Ja laval on vaid «õmmilik sõu». Aastast-aastasse korduvad «naljad», kus meister käib mõtlikult ümber objektile, tsemnti ei ole, traktoristid on purjus, ja ikkagi

hed. Mehed, kellest praegune malevapölvkond eriti midagi ei tea.

Ennevanasti sai malevlasi keskstaabi kontrolliga hirmutada. Nüüd teab malevarebanegi, et sellist asja, nagu keskstaabi tulek kuhugi rühma, ei maksa üldse karta. Keskstaap on jäänud kaugele Tallinnasse kirjutuslaudade taha. Kontakt malevlastega on ainult kokkutulekul — keskstaap jagab torte.

Nii et seda üliõpilasiikumist on vaid kaks kuud, mis liidab küll kõik kõrgkoolid, aga ei hõlma tervet üliõpilaskonda. Sügisel valmistub see liikumine talveunnele, et järgmisel suvel taas edasi eksisteerida. Talveunne suigub ta tänu noorsoo kõige teadlikuma ja tundliku-ma osa, üliõpilaskonna, lodevusele. Malevas need talvised passiivsed kodanikud vähemalt heidavad komandöridele või komissarile ette, et miks mind ei lõbustata. Kooliajal muutume niivõrd laisaks, et ei viitsi isegi viriseda.

Ja lõpuks

VAATAME MALEVAT TEMA KOIGE TOREDAMAST KÜLJEST

Kuiva seaduse rikkumine. Alkoholita ei oska tänapäeva noored lõbusad olla. Dionysost ülistatakse malevas taevani. Suvel muutume kõik õnnelikeks õlideks. Mis malevas head on ja miks me kallise EÜE-sse üha tagasi tuleme, see selgub ikkagi alles kolmanda kasti õlle juures. Romantikat on malevas küllaga, seda õhku läikima küüritud elamisest ja hubastest istumistest praksuva kaminatule valgeli. Kuid peale romantika on malevas vaja ka lõbusust, ja kust mujalt seda ikka laenata kui mitte pudelist.

Selline on sinu tegelik elu Eestimaal metsade vahel. Kallis EÜE.

TIINA LÕHMUS
1977 Kärdla ja 1978 Vana-Võidu
lihtliige, 1979 Kärstna meister
EE-72

TUULIKKI RAUDALAINEN

 Ei mingeid muistseid mõisteid
 kõrnenute arusaamu
 koosneda koguneda koguda
 ei mõistatusi ega aruandu
 ei andmist ei jõudmist
 üle mõistusest
 Taevas laotub hauakohtade
 peale
 kui püsib minevik püsib tõdemus

ETÜÜD HELIDELE

põimuvad lehvivad vooklevad
 nagu esiemade pikad juuksed
 veelgi pikemad on
 terve sirge metsatee
 terve metsaserva pikkused
 selle taha kaovad
 ümber rabanurga
 päikese värvide juurde

REIN RAUD

TULETOOJA

tuli teile tuld ta tooma toona
 neilt kes võinuks tappa ta kui
 voona
 mangu pani vara pani pere
 pani koja lapsed liha vere
 andis ära vara maa ja koja
 andis ära naise tütre poja
 andis omaenda luu ja liha
 võttis enda kanda nende viha
 ta ei kartnud nende viha kanda
 ta ei kartnud liiga palju anda
 andis ära kõik ja lõpuks tuli
 kustuda ei saa ju tema tuli

Võõrast valgust tulvab kuldsest särast.
 Kunagi mu silmad sellega ei harju.
 Minu isa muretset mu pärast,
 kui ma niiti lükkisin pudenenud pihlamarju.

Tema teadis, mida ma ei teadnud.
 Aga mina teadsin jälle muud.
 Siis kui olin pihlamarjad ketti seadnud,
 tulid tasakesi tuppa puud.

KIRSTI OIDEKIVI

ANDRUS RÕUK

VALITSE VÄRVE VÕI NEMAD VALITSEVAD SIND
 Sega hoolikalt sega seda ihaldatud tooni
 Uusi värve katseks lisa
 Proovi leida õiget tooni
 Mida takistab tegemist nende suur hulk
 Ja pea ajab segi seismine kesk kirevat fooni
 Kus silmad väsid hakkavad vesisteks
 Keha muutub tõntsiks juba
 Ei kuula käsi sõna
 Nii et raske on enam midagi eristada
 Siis jäta sa töö pooleli
 Järgmisel päeval puhanuna näed
 Et toon on sootuks vale ja määratud
 Ning alustad otsast peale

Sel sügisel ilmus raamatupoodidesse kollaste kaantega raamat pealkirjaga «Noored autorid 77». Osa seal esindatuist on tallinlased, kes praegugi lugusid-luuletusi kirjutavad ja Kirjanike Liidu Noortesektsiooni

kuuluvad. Ning nüüd (nagu mullugi) on Noortesektsioon nõuks võtnud TPI rahvale oma viimast loomingut esitada. 1. novembril kell 18 esinevad Glehni lossis niisiis Tallinna noored autorid, kohale on palutud ka

kirjanduskriitik Andres Lange-mets, lootuses kuulda temalt autoriteetset arvamust juba nimetatud kollase raamatu kohta. Siin aga nüüd noorte autorite pisuke kirjanduslik visiitkaart.

HEITI HABICHT

TÄNUAVALDUS

Mägra tänava kino oli rahvast täis. Inimesed istusid kannatlikult oma kohtadel ja jälgisid põnevast indiaanifilmi. Saalis valitses pinev vaikus, vaid harva nagistas keegi tooliga, vahetevahel veeresid kinolinasuunas maitsvad piparmündikommid.

Seansi algusest oli möödunud juba üle poole tunni, kui juhtus midagi ootamatut. Maja parandatud laest eraldus suur lahmas toonekurenahk, mille olemasolu polnud senini veel keegi märganud. Käratult tõmbetuules loperdades liugles nahk alla-poolle ning maandus siis pinkidele, mattes enese alla sinist kampsunit kandva tundmatu meeskodaniku.

Siiani rahulikult istunud inimesed hakkasid seda nähes ärevalt väljapääsude poole kiirustama. Keegi kisas ebameeldivalt, film läks katki ja saal täitus ereda valgusega. Peagi kino tühjenes, vaatesaali jäid vaid toonekurenahaga kaetud tundmatu ning käärimeister Hel-

muth, kes otsis tulutult oma VTK-kuldmärki. Rüsinas oli see koos seljakotiga kaduma läinud...

Hakkas lund sadama, kusagil männitukas huikas varakevadi-ööökull. Tänavatel süüdati tulid.

Lõpuks õnnestus sinise kampsuniga kodanikul vabaneda vastikut toonekurenahast. Haaranud pingi alt oma ruudulise tuttmütsi ja päikesepillid, tormas ta väljapääsu poole. Teel komistas ta tooliridade vahel vingerdavale käärimestrile ja kukkus...

24. märtsil märkas vetelpäästja Ott Kaunissilm vectorn-elumaja korstna ümber tiirlevat sigarja kujuga pampu. Kohalerutanud helikopter pidas kinni saladusliku eseme, milleks osutus sinise kampsuniga tundmatu meeskodanik, kes kandis ruudulist tuttmütsi ja päikesepillid ning oli hoolikalt hõbedasse toonekurenahka pakitud.

Sinise kampsuniga meeskodanik tänas Ott Kaunissilma.

MIKK WIDEWIK

MINEVIK

Aegamisi, väga aegamisi liikus mu keha piki Unustamatuse promenaadi muhamedi kalmistu suunas. Tuttavad aknad olid pimedad — see perekond magas ikka või ei elanud enam siin. Surnuaia taga oli staadion, vanasti peeti seal kooli spordipäevi. Enne parki, Toonesepa tänava nurgal, tuli vastu kamp ulakaid mu poisipõlvhirmude malet. Haiglast sai kohe, reiv taskus, sinna tagasi mindud. Vahelpeal oli möödunud mitu suve. Lõsutasin ratastoolis, pea viimastest lõikusest sidemeis, lugesin J.-P. Sartre'i «Sõnu» ning ajakirja «Pilt ja Sõna», kui parki ilmus Pia-Angelica ühe teise tüdrukuga. Järsku teadsin ka tema nime, olime mõned korrad käinud kinos ja pokisivõistlustel, aga päris lähedaseks ei saanudki. Ainult ku-

jutlustes olen ta jagamatust senini säilitanud. Aastaid hiljem näitasin neid kohti kellelegi Mürgi-nimelisele meeskodanikule. Oli trafaretselt «sume suveõhtu». Tulime saunast, va Mürk oli mind kogu aeg süles kandnud, pärast ütles: lase sa n a n t s a u n a, a i t a v e e l l a v a l e k a h. Äkitselt polnud sumedusest jälgegi. Sadas ja sadas, «Sõnad»

NO PROBLEMS III

Stig lükkas joonised kõrvale ja otsis nende alt ajalehe. Töö ei edenenud, aga ka leht oli juba kolm korda viimse täheni läbi uuritud. Sama põnev olukorda loendada parketiliistakuid põrandal. Päike paistis aknasse, valguslaik seinal liikus pikka-mööda raamaturiitli suunas. Sinna jäi veel poole tunni tee — et siis järgmisel hommikul jälle teisest nurgast alustada. Ükselt kuuldus kõhatus, Stig pöördus ja nägi šeffi. Too noogutas ning heitis erilise huvita pilgu joonistele. «Muuseas, ma tahtsin teile öelda, pange see tagasi. Te teate küll, mida ma silmas pean.» Kuidagi kühmuvaunult astus šeff jälle välja. «Huvitav,» mõtles Stig. «Ta pidi ju sõitma oma lõunameresaarte konverentsile. Puhkus, mitte konverents. Vana ongi nii ära vajunud, see oleks talle kasuks tulnud. Ja terve hommikupooliku polnud teda näha.»

Loiult tõusis ta püsti ning astus koridori. Taskust sigaretti otsides peatus valvetechniku puldi juures. «Üks tüüp käis sind enne otsimas, tahtis, et sa midagi tagasi viiksid.» «Kes see oli?» «Vist mõni sell teise kor-

KIRI

Geomeetiline tukse minu põues on sinusoid, mis avab hõõguv-ukse. Kuid tali halvab linnukese keelt ja külmub õhku heitlik-magus kutse.

Su hingus sulataks ehk külmund tundekeed taas kõnelema SELLES AINSAS KEELES, kuid Sul on tuhat tegemist ja teed... Oh oleks Sul see kordki aastas meeles!

VALGUSTUMINE

Laest kuku valgust. Sajandite hääled on tihti kiitnud valgustatusimet. Nüüd näen ma selgelt: Sinu lahjad säared on muutmas tundeks väsimuse pimet, et tulvaks hetk, mis küllast seemet külvab ja pilke sõgestab ja mõistusmeele hülgab.

PILT

Sääl malbes raamis ilmutud Sa mulle: MADONNA PILT kesk taeva vägevust. Su kiharate tormilisi rulle taas ihkan puutuda, kuid seda nägemust

ei kingita mul rohkemaks kui hetkese... Siis naaseb lumesaju tihke foon. End sättima pean valmis pikaks retkeks just sinna, kuhu seatud silm ja koon.

JULIUS ÜRT

KARL KASE

VÄRSKE KALA

Pauline ootab kala surma aga kala ei sure pannisaba peos kohendab tuld aga kala ei sure ei sure ei sure vastu prügiämbrist

kiljatab kajakas

SIMO KURIK

Mul on meeles kus tuul voolas värvilises viljas ja kaugete kinkude tagant tõusis pilvehelvest polnud häält peale sinu hinguse

Küünla heitlik leek toa nurgelised jooned teeb ähmaseiks valgus saab pehmelt varjuks Aeg tilkadena küünlaialal vormub

Ehatunnil vajuvad päikeselaigud nagu verevad vahtralehed maa poole loojang — päeva sügis

Sigareti hõõg läheneb näppudele ei kustu nagu mu ihagi

OKTOOBER

OKTOOBER

Esmakursuslased on adapteerunud TPI koridoripilti, nagu see on olnud juba kümneid aastaid. Sarnaselt varasemaga ei too oktoober neile veel selgust õpitavas erialas ja tulevikuperspektiivides. See-eest omandatakse korduvaid algteadmisi muudest valdkondadest. Muidugi ei mõtle nad veel homsele ning ega mõtlemisele pööratagi erilist rõhku õppeprogrammides, mis põhinevad faktidel-aktsioonidel. Sellele ja sellest võiksid mõelda aga mõlemad pooled, nii õpetavad kui õppivad, hiljem võib see valusalt hiljaks jääda.

Otsitakse saunu, mitte eriti suuri ning soliidseid ja ka mitte kõige tagasihoidlikumaid. Otsitakse sellist, et üür oleks jõukohane esmakursuslastele ning ürituses osalevatele vanematele kolleegidele. Pannakse proovile järeltuleva põlvkonna osavus, teravmeelsus, kannatlikkus ja enesevalitsus. Vahetatakse kogemusi, laiendatakse nii mõningaidki teadmisi, sulatakse ühte, omandatakse rebase nõutav nimetus.

11. oktoobril kohtus üliõpilasaktiiv aulas rektor akadeemik Boris Tammega. Konstateerime fakti kui sel-

list, aga tegelikult 30—40 noort «aktivisti» kuulasid 50-minutilise üldteemalist loengut üliõpilaselust ning -probleemidest. Tore, et rektor suutis oma sõnavõtuga anda ammendavad vastused saalisviibivate «kõike-tahan-teadjate» küsimustele. Üliõpilaskonnale nii omane elav arutelu jäi ära. Kahju! Kahju, et ainulaadset võimalust kasutas nii vähe tudengid.

TP toimetuses aga lebabvad küsimused, mis ootavad rektoraadilt vastuseid peatselt toimival paljureklaamitud pressikonverentsil.

Diplomandid tunnevad oktoobris äsjatärganud huvi oma instituudiaastate keskmise õppeadukuse vastu, millele lisaks liidetakse veel lisapalle ÜTÜ ja ühiskondlikult kasulikult tehtud töö eest. Tuleb välja, et tudengeid huvitab pingerida.

Pingerida on väga pingeline ühe või paari õpperühma ulatuses, muidu ta ei oleks pingerida, mis sellest, et parimal on summeeritud tulemus 6,0 lähedal ja viimane on rahul ka 3,0-ga. Milleks sellist järjekorda vaja on? Aga selleks, et hea õpilane saaks suunamisele tulevate ettevõtete nimestikust võtta endale hea koht ja teised (temast tagapool) natuke halvema ja nii edasi kuni kõige «nõrgema» üliõpilase. Aga kuidas mää-

ratleda, mis on hea ja mis on halb? Oh, see on ju nii lihtne, tuleb vaid vaadata, kui palju sulle makstakse, kus sa elama hakkad, võib-olla ka seda, missugune on ettevõtte maine, karjäärivõimalus, kas saab autoostu luba. Lõpuks võib ju ka töö vastu huvi tunda, kas ta sulle üldse sobib.

Ja hea üliõpilane jooksebki mööda ettevõtteid ja keskasutusi, kus kõrgharidust materiaalselt eriti ei stimuleerita, kus pärimisele elukoha asjus vastatakse, et see olevat küsimus, millel pole mõtet peatuda ja nii ta ei peatugi, vaid jookseb järgmisse või...

- * Karske mittesuitsetaja noormees üürib toa.
- * Vanem abielupaar, soovib pensionärid, saab korteri (suur aiamaa, loomapidamisvõimalus) Tüüril.
- * Meesüliõpilane üürib toa. Nõus hooldama autot.
- * 4-toal. kooperatiivkorter (üldp. 95 m², el.-pliiit, tel. garaaz) Mustamäel maja vastu Nõmmel.

Päike tõusis täna 8.25 ning loojub 17.45. Oktoobri lõpuni on jäänud 5 lühikest pingelist päeva. Peagi, peagi lähuvad ilmad päris külmaks ja tuleb näärimees.

TARMO VEER TP-71

Õnnitleme

SERGI KONSTANTINOV 70

Täna saab 70-aastaseks niimekas ehitusinsener, ehitustehnoloogia kateedri kauaaegne õppejõud ja kateedrijuhataja, dotsent Sergi Konstantinov.

Õppinud Tallinna Kõrgemas Tehnikumis ja lõpetanud Tallinna Tehnikakooli juba selle asutamisaastal 1936, tegi ta inseneritööd, mis andis hea ettevalmistuse juubilaril sisukale rollile vabariigi sõjajärgses ehitustegevuses. Sergi Konstantinov kujunes selleaegse napi insenerikaadri hulgast üheks neist, kes paarkümmend järgnevat aastat tegutses praktilise ehitustöö rasketel juhtpositsioonidel.

1962. a. valiti Sergi Konstantinov TPI ehitustehnoloogia kateedrisse. 10 aastat tööd kateedrijuhatajana, seejärel kuni 1977. aastani dotsendina, pani aluse talletatud kogemuste süsteemsele ülekandmisele tulevastes inseneridesse.

Pingne töö ja juurdlemine ehitustehnoloogiliste protsesside projekteerimise meetodika ja selle õpetamise probleemistikus võimaldas oluliselt täiendada ja uuendada kateedri sellealaseid meetodilisi materjale ja õppe-

metoodikat. Sellega liitus uurimistöö ehitustehnoloogia, ehituse organiseerimise ja ökonomika eriküsimustes.

Kõigis neis probleemides on Sergi Konstantinov aastaid olnud kolleegidele asendamatu nõuandja ja abimees. Vastutuleliku, osavõtliku, küsimustesse tõsiselt süveneva ja neid põhjalikult lahendava inimesena pole nõuküsimajatest kunagi puudust olnud.

Juubilaril viljakas töö kateedris jätkub. Ta kannab hoolt meetodiliste materjalide vastavuse eest aja nõuetele, osaleb uurimistöös ehituse tehnoloogilise ettevalmistuse täiustamise suunas, aitab kokku panna meie kõrgkooli kujunemislugu.

Juubelipäeval täname Sind, Sergi, kohaloleku ja abi eest, ning soovime sulle kestvat õnne, tervist ja jõudu.

Kolleegid kateedrist.

REKTORITE NÕUKOGUS ARUTLUSEL KÕRGKOOLOIDE AJALEHED

(Algus 1. lk.)

tundub: kui elu tõesti nii tõsine oleks, nagu nendest paistab, siis oleks juba see fakt iseenesest naljakas. — J. P.)

J. Peegli sõnavõtule järgnenud elava mõttevahetuse, milles osalesid peaaegu kõik kohalviibinud, võttis kokku prof. A. Koop. Üksikasjalikule otsusele arutatu kohta lisas ta juurde arutelu koorunud tuumad.

1. Ajalehtedes vastastikuste materjalide avaldamine — PA autor esineb TRÜ-s, TRÜ oma TP-s jne. 2. Üliõpilastele pa-

rimaile autoreile vabariikliku preemia kehtestamine. 3. Toimetuste töö lähtumine nn. probleemplaneerimisest. 4. Jätkata ajalehtede toimetuste iga-aastasi kokkutulekuid, võtta need ette tõsiste seminaridena, kus võrreldava lehe toimetuse külaliste poolt korralikult «läbi võetakse».

Juttu oli ka kõrgkoolide lehtede kompleksse uurimise vajadusest. Avaldati arvamust, et see on reaalne ja et appi võib tulla TRÜ žurnalistika kateedri.

Rektorite Nõukogu koosolekust võttis osa kõrg- ja keskerihariduse ministri esimehe asetäitja H. Peremees.

10.XI — 10.XII

(Algus 1. lk.)

meid artikleid, näiteks «Õppejõud ja raamatukogu», milles käsitletakse küsimust, mis tõstatati kateedrite poolt infotööalase küsitluse ajal 1978.a. lõpul. Järgnevalt kavatsime avaldada artikli üliõpilaste teenindamisest meie raamatukogus ning tutvustada erialainstituutide väljandeid.

19. novembrist 10. detsembrini

on instituudi peahoone fuajees avatud TPI Teadusliku Raamatukogu tegevust tutvustav näitus.

Lugupeetud lugejad! Selleks, et teie raamatusoovid ja infopäringud edaspidi paremini rahuldamist leiaksid, oleks vajalik, et te raamatukogude kohta rohkem teada saada püüaksite. Soovitame tähelepanelikult jälgida vabariikliku raamatukogukuu üritusi.

TPI Teadusliku Raamatukogu direktor
KONRAD KIKAS

TOOTMISPRAKTIKA KONVERENTSILE KRIIPS PEALE

(Järelekaaja eelmises TP-s ilmunud artiklile «TL eriala tootmispraktikale kriips alla.»)

Juba pikemat aega on südant vaevanud valus probleem, mis läbi viidud ürituse taset silmas pidades lausa sundis seda küsimust avalikult arutama.

Mugavalt kõnepuldil lõsutasid alustas sõnavõtja umbes järgmist sõnadega: «Noh, mis seal's rääkida. Sai, jah, ettevõttes praktika ajal pisut ringi vaadatud. Oli päris lahe olemine...»

Teine esineja (diplomand muidel), kes samuti puldil kõhutas, pidas väga oluliseks ära mainida, et töökoja meistri nimi oli Teivas!

Kui järgmise esineja (ka diplomand) nimi oli välja kuulutatud, kostis auditooriumist vaikne, kuid otsustav hää: «Ei, mina küll ei esine!» Mis siis ikka. (Muuseum, hiljem üliõpilane kogus ennast ja rääkis üht-teist).

Igale esinenud üliõpilasele esitati küsimusi, kuid vastamise ajaks oli enamust juba osavalt oma kohale jõudnud. Ikkagi kindlam olemine kui üksinda kogu kuulajaskonna ees.

Üliõpilaste jutt oli keeleliselt lohakas. Ettekannete sõnavara koosnes suurelt jaolt side-, hüüd- ja parasitsõnadest, mis kuidagi lihtlauseteks lükiti.

Kateedri õppejõududest koosnev presiidium, kes tootmispraktika konverentsi juhatas, püüdis krampplikult halva mängu juures head nägu teha ja ega vist olegi sobilik kritiseerida DIPLOMANDIDE väljendusoskust ja esinemiskultuuri.

Kogu konverentsist jätsidki siliidse mulje vaid presiidium ning lauda katnud tumeroheline lina. Võib juba praegu elavalt ette kujutada, milline saab olema samasisuline konverents tuleval aastal, sest kuulajate hulgas moodustasid enamuse praktika(konverentsi)kogemusteta nooremate kursuste tudengid. Kindlasti tegid nad konverentsi «asjalikust» ja «sügavalt analüüsivast» miljööst omad järeldused...

Eelpoolkirjeldatud arvestades võib suure tõenäosusega oletada, et

- * ka järgnevatel konverentsidel ei vaevu ükski üliõpilane oma sõnavõttu paberil kujundama, läbi mõtlema ega vabalt esitama;
- * ka tulevikus lõpetavad Instituudi sajad kõrgharidusega noored, kes pole võimelised oma mõtteid mistahes kuulajaskonna ees julgelt, kõigile arusaadavalt esitama, ja kellel puudub kriitikameel ning arusaamine, et ka esinemine on kunst, mida peab õppima;

* tulevasele kõrgharidusega inimesele ei peeta vajalikuks õpetada elementaarset esinemiskultuuri, ei juhita tähelepanu nende väljendusoskusele (õigemini -oskamatusete), kõnestiilile;

* arvatakse võib edaspidi TP-st lugeda «õppepärsaid» kirjeldust kõrvõimalikest üliõpilaskonverentsidest ja -koosolekutest, mis püüavad jätta muljet, nagu võtaksid tudengid aktiivselt sõna, teeksid asjalikke ettepanekuid, esitaksid küsimusi ja omaksid head analüüsivõimet!

Kõneleja esinemisoskusel on tänapäevainimese elus oluline osa. Meie, praegused diplomandid, saame oma õppetunnid tulevastele töökohtadel. Probleem aga jääb püsima.

Kas ei oleks mõeldav kehtestada kohustuslikud (arvestusega lõppevad) kõnekunstiloengud pluss praktikumid juba I kursusel? Kindlasti leidub kõnemehi, kes oleksid nõus abistama.

Siinkohal võib õppejõud küsida: aga meil on ju NLKP ajaloo seminarid, poliitilise ökonomia seminarid, kursusetööde kaitsmised jne., jne. Kuid on vähe selliseid õppejõude, kes nõuaksid igal kaitsmisel, igas seminaris korrektselt esinemist ja teeksid märkusi mitte ainult vastuse sisu, vaid ka esinemisoskuse kohta.

Kui oleks võimalik sisse viia spetsiaalne kõnekunsti kursus, paraneks mõne aja möödudes vastuste tase teistes õppeainetes.

Ajuliselt võiksid midagi taolist organiseerida ÜTÜ vastava erialaringid. Ka meie, diplomandide, hulgas oleks sellisel üritusel kaasalõõjaid.

Oigus küll, instituudis tegutses noorlektorite kool, kuid selles ei saa olla kõik instituudi üliõpilased. Ja see, et esinemiskultuuri osas ei või teha järeleandmisi ÜHELEGI tudengile, peaks küll kõigile selge olema! Mõeldavad lahendused on minu arvates kokkuvõtlikult järgmised:

1. õppeprogrammi sisse lülitada spetsiaalne kõnekunstkursus;
2. laiendada ÜTÜ erialaringide tegevust esinemisoskuse arendamisel üliõpilaste hulgas,
3. selgitada, propageerida ja võimalust mööda laiendada NLK tööd, 4. kõrgendada nõudlikkust üliõpilaste esinemiskultuuri suhtes kõrvõimalikel seminaridel, koosolekutel, kaitsmistel, konverentsidel jne.

5. tõsta probleem päevakorda ka huvialaklubides, kus peaks leiduma piisavalt võimalusi esinemisoskuse arendamiseks.

Mida arvavad üleskergitatud probleemist instituudi õppejõud ja tudengid ise?

Diplomand
TEENI SELVE

Tudengiteater Odessast

Ikka sagedamini kohtame lavamaailmas truppe, kes on huvitunud raskeimast teatrivoormist — pantomiimist, et lisada võrtsi ja väljendusrikkust oma teatrikeelde. Kõik ei küüni küll pantomiimi tipus seisvate

C. Chaplini, H. Tomaševski ega M. Marceau' tasemeni, kuid nende püüdlusi tuleb hinnata igati järgimist vääriivaks.

Oktoobrikuu keskpaiku oli meil võimalus jälgida Odessa Politehnilise Instituudi vokaal-instrumentaalansambli «Molodost» esituses pantomiimlavastust «Vabadus». Tükk omandas lavanaõ tärnu ansambli asendamatu juhi ja noore helilooja (ühes isikus) Jevgeni Lapeiko ning üle kuuekümneme isetegevusliku näitleja ja muusiku loominguilisele koostööle. Vaatamata rohkete müraefektide (tänavalärm ja südame võimendatud kloppimine «Pink Floyd'i» poolt ja kvinteti «Deep Purple» abil saavutatud helitaust) on selgelt tunnetatav trupi võime kanda edasi mõtet. Näitlejate improviseerimisoskusest torbak silma lavastuse maailmavaateline külg: Vabaduse, Aheldatuse ja Piiratuse vaheline väsimatu ja pidev võitlus.

Teiseks iha nõutavamaks kaasaegse lavamuusika žanriks hakkab kujunema rock-oooper. Odessa tudengite esituses jõudis meie aulasse üks selle žanri

HAMMASRATAS

Rektori käskkirjaga eksamatrikuleeriti õpperühma ET-91 üliõpilane Arvo Tahk nõrga õppe edukuse tõttu. Miks?

A. Tahk ei täitnud 1. oktoobriks 1979. a. oma sessioonivõlgnevuse likvideerimise graafikut. Peale selle ei läinud ta suvel tootmispraktikale käskkirjaga ettenähtud kohta, vaid valis ise praktikakohaks EÜE, mille eest sai mitterahuldava praktikahinde. Oma puudulikult vormistatud praktikaaruandes kirjutab A. Tahk ise: «Seega loen oma praktika igati kordaläinuks ja leian, et malev on praktika seisukohalt palju kasulikuma kui mingi majand, kes lihtsalt kasutab sind rumalateks töödeks ära.»

Kateeder ja stipendiumikomisjon olid aga teisel arvamusel.

Rektori käskkirjaga eksamatrikuleeriti õpperühma EE-92 üliõpilane Rein Madisson õppestiisipliini rikkumise eest. Samal põhjusel avaldati vali noomitus Erki Kolkile ja noomitus Jüri Eestalu, Rein Kallasele, Tiit Nurklikule ning Kalle Sappale, kes kõik on samas õpperühmas.

1. septembril ilmus nimetatud õpperühmas õppetööle ainult 5 üliõpilast. Ülejäänud 10 puudusid omavoliliselt ja põhjust teatamata 1 kuni 20 päeva. Dekanaadi kontrollile ja meeldetuletustele rühm ei reageerinud. Tagantjärele esitatud vabandused on ennastõigus-tavad ja põhjendamatud. Tekkis tõsine mahajäämus õppetöös.

Rida üliõpilasi võttis osa «järelmaleva» tööst. Üliõpilane Rein Madisson käitus tootmispraktika ajal ebaväärikalt ja saamatult EÜE Häädeemeste rühma komandörina. Rühma tegevus ja töö heitis süngelt varju kogu EÜE heale mainele. Üliõpilane Erki Kolk huligaanitses 31. augustil TRÜ ühiselamus, kus lõhkus ka ukse.

Dekaan **LEMBIT JOORITS**

Järgmine TP ilmub teisipäeval, 6. novembril.

Группа MM-37 скорбит по случаю безвременной смерти сокурсника
ЧИНАРЕВА ОЛЕГА

Õpperühm LE-32 ja rühma juhendaja avaldavad kaastunnet Peeter Kallikivi isa
KALJU KALLIKIVI kaotuse puhul.

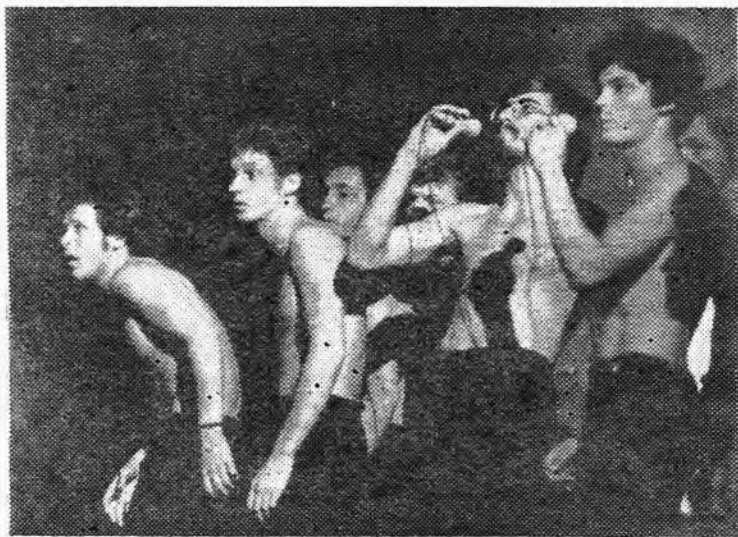
näide, M. Gorki samanimeline poeem «Tiidruk ja surm». Eten-duse edu pant seisneb eelkõige noorsolistide Ljudmila Goretiku, Leonid Vlohi, Viktor Gontšarovi, Jevgeni Lapeiko jt. kaasa-

haaravas liikumises ja lihtsates lauludes. Suur töö lavaküppe tüki kokkuseadmisel kuulub Vladimir Podgorodinskile, kes on noortegrupi kunstiline juhendaja ning rock-oooperile alusepanija. Poeemi filosoofiliste kujundite küllastatus nõudis teatrilt mitmete kujutusvahendite arvestamist ilma tüki harmoonilise faktuuri rikkumiseta. Antud lavateost iseloomustavad valgusefektide mäng ning täpne tekst, mida täiendavad sõnad ja muusika. Nähtava kehtsuse on poeemis saanud poeetilised allegooriad: Armastus, Elu, Surm, Headus ja Kurjus.

Kuigi debüüt õnnestus, ei tähenda see, et odessalastel endil oleksid kõik repertuaaris ja atribuutikasse puutuvad küsimused lahendatud. Selleks jääb soovida neile vaid jõudu ja ot-sivat vaimu.

ANNELI KUUS
KM-11

△ Aleksander GRABOVSKI fotod etendusest «Aelita hääl»

«TALLINNA POLITEHNIK»
«ТАЛЛИНСКИЙ ПОЛИТЕХНИК»

Trükikoda «Ühiselu», Tallinn, Pikk t. 40/42. Organ partkoma, rektorata, komiteeta ЛКСМЭ и профкома Таллинского политехнического института «Таллинский политехник». Типография «Юхиселу», Пикк, 40/42.
Toimetuse address: 20026 Tallinn, Ehitajate tee 5, TPI, 3. hoone, tuba 204, tel. 537-261.
Адрес редакции: 20026 Таллин, Эхитаяте тее, 5, ТПИ 3 корпус, комната 204, тел. 537-261.

Hind 2 kop.
Tell. nr. 1918
MB-08548

Vastutav toimetaja
G. Hazak